

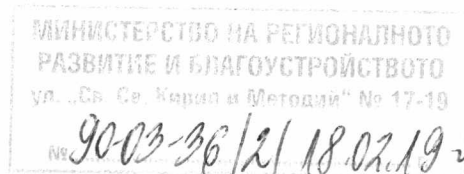

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

КОМИСИЯ
ПО РЕГИОНАЛНА ПОЛИТИКА,
БЛАГОУСТРОЙСТВО И
МЕСТНО САМОУПРАВЛЕНИЕ

№ 910-00-3

София, 12. 02. 2019 г.

ДО
Г-Н СЛАВЧО НЕЙКОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС НА
ИНСТИТУТ ПО ЕНЕРГИЕН МЕНИДЖМЪНД
ул. „Леге“, № 5
гр. София – 1000

КОПИЕ: ДО
МИНИСТЪРА НА
РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И
БЛАГОУСТРОЙСТВОТО
Г-ЖА ПЕТЯ АВРАМОВА ✓

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН НЕЙКОВ,

В отговор на Ваше искане за тълкуване на разпоредби от Закона за устройство на територията В и уведомявам следното:

Съгласно чл. 51, ал. 1 от Закона за нормативните актове задължително тълкуване на нормативен акт дава органът, който е издал акта.

Съгласно практиката на Конституционния съд Народното събрание може да дава задължително тълкуване на закон или законови разпоредби, но това трябва да стане в законова форма чрез приемането на тълкувателен закон, изясняващ, поясняващ или допълващ тълкувания закон.

Конституционният съд е имал повод да се произнесе с Решение № 3 от 1992 г. по конституционно дело № 30 от 1991 г., че Народното събрание може да дава задължително (автентично) тълкуване на конституционни норми, но това може да стане само по реда и при условията, при които Народното събрание изменя и допълва разпоредби на Конституцията, доколкото същата не предвижда това да стане от Велико народно събрание (чл. 153 и сл. от Конституцията).

С Решение № 2 от 1994 г. по конституционно дело № 2 от 1994 г. Конституционният съд е приел, че Народното събрание може да дава задължително тълкуване на закон или законови разпоредби, но това трябва да стане в законова форма чрез приемането на тълкувателен закон, изясняващ, поясняващ или допълващ тълкувания закон.

В Решение № 13 от 29.05.2001 г. на КС на РБ по конституционно дело № 2/2001 г. е отбелязано, че „в трите конституции на страната, предхождащи настоящата, е предвидено специално Народното събрание директно съгласно чл. 44 от Търновската конституция от 1879 г. и чрез постоянно действащи негови органи, като Президиума по чл. 35, т. 4 от Конституцията на Народна Република България от 1947 г. и Държавния съвет по чл. 93, т. 8 от Конституцията на НРБ от 1971 г., да дава задължителни за всички тълкувания на законите.

В сега действащата Конституция на Република България от 1991 г. в глава трета, посветена на Народното събрание, конституционна норма, която изрично да разрешава или забранява на законодателния орган да тълкува законите, няма. От това, както и от формулираните в чл. 84, т. 1 от Конституцията, законодателни компетенции, между които да приема, изменя, допълва и отменя законите, следва, че Народното събрание може и да ги тълкува. Последващото поясняване и прецизиране формулировката на законова норма чрез тълкуване, така, че ясно да се разбират вложените в нея още при първоначалното ѝ създаване смисъл, обхват и предназначение, е възможност, от която няма конституционни причини Народното събрание да бъде лишено. За да се придаде еднаква сила и значимост на тълкувателния акт с тези на тълкувания, необходимо е формата на двата акта да е една и съща. В този смисъл Конституционният съд вече инцидентно е изразил становище в Решение № 13 от 1996 г. по к.д. № 11 от 1996 г. (ДВ, бр. 66 от 1996 г.).

Тълкувателната дейност на Народното събрание, осъществена чрез закон, т.е. с акт, който и поради автора, и поради формата си е с всеобхватна сила и задължителност за всички, по никакъв начин не измества предоставеното от Конституцията на Върховния касационен и Върховния административен съд с чл. 124 и 125 право те да осъществяват върховен съдебен надзор за точно и еднакво прилагане на законите от всички съдилища.“

Следва да имате предвид, че в досегашната си законодателна практика след приемането на новата Конституция от 1991 г., Народното събрание се е произнесло само веднъж с тълкувателен закон по чл. 47 от Закона за чужденците в Република България.

Съгласно чл. 46, ал. 1 от ЗНА разпоредбите на нормативните актове се прилагат според точния им смисъл, а ако са неясни, се тълкуват в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България.

В конкретния случай считам, че основанията за тълкуване по смисъла на чл. 46, ал. 1 не са налице, тъй като визираните от Вас разпоредби на ЗУТ са достатъчно ясни и непротиворечиви. В този смисъл изложеното по-долу следва да приемете като становище на Комисията по регионална политика, благоустройство и местно самоуправление /като водеща комисия при приемането на Закона за устройство на територията и по законопроектите за неговото изменение и допълнение/ по поставените от Вас въпроси.

С измененията и допълненията в закона бяха направени значителни промени, част от които са насочени към намаляване на административната и финансова тежест за гражданите, общините и бизнеса в областта на инвестиционното проектиране, разрешаване на строителството и присъединяване на потребители към мрежите на техническата инфраструктура от съответните експлоатационни дружества.

Въведени бяха процедури за служебно съгласуване и предоставяне на информация от експлоатационните дружества в хипотезите на чл. 125, ал. 4, чл. 128а и по чл. 140а от ЗУТ. Процедурите са в съответствие с промените в чл. 36 от АПК, като се различава само по отношение на сроковете за предоставяне на необходимата информация, като в случая са предвидени по-дълги срокове в сравнение с кратките срокове по АПК. Съгласно чл. 36, ал. 6, 7 и 8 от АПК органът, водещ производството по своя инициатива или по искане на страна, изисква от съответните административни органи, органите на съдебната власт, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, в рамките на своята компетентност да издадат и изпратят удостоверения, да изпратят документи, други доказателства или информация, от значение за производството. Лицата, организациите и органите са длъжни в рамките на своята компетентност да издадат и изпратят поисканите от тях удостоверения, да изпратят поисканите документи, други доказателства или информация незабавно, но не по-късно от 7 дни от поискването, при условията и по реда за обмен на електронни документи по реда на чл. 18а. Ако в специален закон не е предвидено друго, при временна обективна невъзможност или при липса на техническа възможност за обмен на електронни документи или изпращане на други

доказателства по реда на чл. 18а, обменът се извършва чрез лицензиран пощенски оператор или по друг обичаен или подходящ начин.

С разпоредбите на чл. 140а от ЗУТ бе създадена правната възможност в заявлението по чл. 140, ал. 1 възложителят или упълномощеното от него лице може да поиска с визата за проектиране да му бъдат предоставени и изходните данни, необходими за проектирането и за присъединяване към мрежите на техническата инфраструктура от съответните експлоатационни дружества, като опише инвестиционното си намерение.

Съгласно чл. 140а, ал. 9 от ЗУТ образецът на заявлението по ал. 1 се утвърждава от министъра на регионалното развитие и благоустройството след съгласуване с председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране. Процедурата и сроковете за предоставяне на необходимите данни са подробно разписани в ал. 2 до 8 от същия. Волята на законодателя ясно бе изразена в хода на обсъжданията - по този ред данните се предоставят служебно, т.е. безвъзмездно и няма основание експлоатационните дружества да претендират заплащане на такси.

Съгласно ал. 8 визата за проектиране по ал. 6 е основание за сключване на договори с експлоатационните дружества за временно водоснабдяване на строителната площадка по време на изпълнение на строителството и/или за временно електроснабдяване на строителния обект – когато в имота не е осигурено хранване, и на договори за присъединяване към мрежите на техническата инфраструктура при посочените в нея условия, ако в едногодишен срок от влизането ѝ в сила възложителят внесе за съгласуване и одобряване инвестиционния проект. Експлоатационните дружества не могат да поставят допълнителни условия, утежняващи възложителя. Когато в едногодишния срок от влизането в сила на визата за проектиране възложителят не внесе за съгласуване и одобряване инвестиционния проект, той следва да поиска от експлоатационните дружества да му предоставят нови изходни данни и условия за присъединяване по реда, определен в наредбите по чл. 84, ал. 3 от този закон /ЗУТ/ и чл. 116, ал. 7, чл. 125, ал. 3 и чл. 196, ал. 1 от Закона за енергетиката. Обстоятелствата по ал. 8 могат да бъдат удостоверени от органа, издал визата и компетентен да одобри инвестиционния проект. Като заинтересовано лице възложителят също може да представи пред експлоатационните дружества необходимите доказателства за спазването на едногодишния срок по ал. 8.

Следователно възложителят има алтернативната възможност да се възползва от преференциалния ред по чл. 140а или да избере общия ред по чл. 140, след което /както и в случаите когато не поиска издаване на виза, освен в случаите, когато тя е задължителна/ да поиска от експлоатационните дружества да му предоставят необходимите изходни данни и условия за присъединяване по реда, определен в наредбите по чл. 84, ал. 3 от този закон /ЗУТ/ и чл. 116, ал. 7, чл. 125, ал. 3 и чл. 196, ал. 1 от Закона за енергетиката. Този ред, както бе посочено в ал. 8, ще се приложи и в случаите, когато в едногодишен срок от влизането в сила на визата по чл. 140, ал. 6, възложителят не внесе за съгласуване и одобряване инвестиционния проект.

С визираните по-горе хипотези, срокове и процедури следва да бъдат съобразени промените в наредбите по чл. 84, ал. 3 от ЗУТ и чл. 116, ал. 7, чл. 125, ал. 3 и чл. 196, ал. 1 от Закона за енергетиката.

Отпадането на предварителния договор с отмяната на чл. 143, ал. 1, т. 3 от ЗУТ следва да намери отражение и при промените на цитираните по-горе наредби. Чрез този предварителен договор на практика експлоатационното дружество се поставяше в ролята на одобряващ административен орган по отношение на инвестиционния проект, което е недопустимо и беше условие, без което компетентния по закон орган не можеше да упражни правомощията си. В ЗУТ ясно са определени кои са органите, компетентни да одобряват инвестиционни проекти и да издават разрешения за строеж. Сред тях няма и не може да има търговски дружества, които да упражняват властнически правомощия. Както бе споменато и в началото, промените не се отнасят към производители на електрическа

енергия – т.е. разпоредбите на чл. 29 от ЗЕВИ ще продължат да се прилагат така, както и досега. Следва да се има предвид, че този договор има съвсем различно предназначение, регламентирано в закона – за разлика от досегашните предварителни договори по наредбите за присъединяване на потребителите. Изхождайки от фазите и етапите на строителния процес по ЗУТ договорите с експлоатационните дружества за присъединяване към мрежите на техническата инфраструктура следва да бъдат сключени до завършване на строежа по смисъла на чл. 176 от ЗУТ, тъй като съгласно чл. 177 те са елемент от документацията, необходима при подаване на заявление от възложителя до компетентния орган за въвеждане на обектите в експлоатация.

По отношение на санкциите по чл. 237 ясно са определени случаите в които те се прилагат, както и компетентните за налагането им органи. Съгласно ал. 3 при неизпълнение на задълженията по чл. 125, ал. 4, чл. 128а и по чл. 140а, ал. 3 кметът на общината, съответно областният управител, министърът на регионалното развитие и благоустройството, министърът на отбраната, министърът на вътрешните работи, председателят на Държавна агенция "Национална сигурност" или председателят на Държавна агенция "Разузнаване" налага имуществена санкция на съответното експлоатационно дружество в размер на 1000 лв. седмично до изпълнение на задължението. Тази норма не пречатства прилагане на санкции от страна на КЕВР в случаите, посочени в ЗЕ.

С промените на закона през 2012 г. /ДВ, бр. 82 от 2012 г./ в параграф 3 от ДР на ЗУТ бе създадена ал. 2, която изискваше цената на всички услуги, които предоставят експлоатационните дружества в процеса на одобряване или на изменение на проекти на общи или на подробни устройствени планове, както и в процеса на одобряване на инвестиционни проекти и издаване на разрешения за строеж, като предоставяне на изходни данни, съгласуване на проекти, даване на становища или предписания и други, да се определя по реда на чл. 7а от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност и да се одобрява от съответния обществен регулатор. Промяната в тази норма бе предизвикана от факта, че редица експлоатационни дружества са изисквали незаконосъобразно заплащане на цени на услуги, които не са одобрени от регулатора / виж Решение № 5083/2017 г. на АдмС – София по адм.д. № 1016/2017 г. /.

По същество изменението не променя условията, при които следва да бъдат определени цените на услугите, в случаите когато тези услуги се предоставят възмездно - при условията на чл. 7а от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност, но изисква те да бъдат определени от КЕВР с тарифа, която да се обнародва в „Държавен вестник“. До приемане на тарифата считаме, че могат да се прилагат досегашните цени за съответните услуги, при условие, че те са одобрени от КЕВР при условията на ал. 2 от § 3 в досегашната ѝ редакция. Изхождайки от цитираното по-горе решение на съда, претенции на експлоатационните дружества за заплащане на услуги по цени, които не са одобрени от КЕВР, са незаконосъобразни.

Съгласно промяната в § 3, ал. 2 цените на административно-техническите услуги, които предоставят експлоатационните дружества в процеса на инвестиционното проектиране и разрешаване на строителството – предоставяне на изходни данни, необходими за проектирането и за присъединяване към мрежите на техническата инфраструктура, съгласуване на проекти, даване на становища или предписания и други, извън случаите, когато се предоставят безвъзмездно, се определят с тарифа от Комисията за енергийно и водно регулиране при условията на чл. 7а от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност. Тарифата се обнародва в "Държавен вестник" и се публикува на интернет страницата на Комисията за енергийно и водно регулиране, както и на интернет страниците на

експлоатационните дружества – в частта ѝ за съответното дружество. Така ще се гарантира законосъобразност, публичност и прозрачност на цените за потребителите на услугите. Безвъзмездно ще се предоставят услугите в случаите по чл. 125, ал. 4, чл. 128а и по чл. 140а, ал. 3 от ЗУТ.

Когато възложителят не е избрал преференциалния ред по чл. 140а, както и в случаите, когато в едногодишен срок от влизането в сила на визата по чл. 140, ал. 6, възложителят не внесе за съгласуване и одобряване инвестиционния проект предоставянето на изходни данни и условия за присъединяване ще се осъществява възмездно по реда, определен в наредбите по чл. 84, ал. 3 от ЗУТ и чл. 116, ал. 7, чл. 125, ал. 3 и чл. 196, ал. 1 от ЗЕ, по цени определени от КЕВР при условията и по реда на § 3, ал. 2 от ДР ЗУТ.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО
РЕГИОНАЛНА ПОЛИТИКА,
БЛАГОУСТРОЙСТВО И
МЕСТНО САМОУПРАВЛЕНИЕ:**

Искрен Веселинов

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

№ ПГ-910-00-5

София, 26.02:.....2019 г.

ДО
Г-Н СЛАВЧО НЕЙКОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС НА ИНСТИТУТ ЗА
ЕНЕРГИЕН МЕНИДЖМЪНД
ул. „Леге“ № 5
гр. София - 1000

Уважаеми господин Нейков,

Информирам Ви, че Вашето писмо, регистрирано с вх. № ПГ-910-00-5/01.02.2019 г., с искане за тълкуване на Закона за устройство на територията, изм. и доп. ДВ, бр. 1 от 3 януари 2019 г., е предоставено на Комисията по регионална политика, благоустройство и местно самоуправление в 44-то Народното събрание.

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
„ПАРЛАМЕНТАРНА КАНЦЕЛАРИЯ“:
(Упълномощен със Заповед № АД-750-05-220/
21.12.2017 г. на Председателя на НС)

ХРИЗАНТЕМА НИКОЛОВА

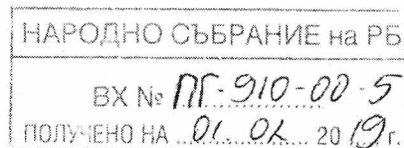
ИНСТИТУТ ЗА ЕНЕРГИЕН МЕНИДЖМЪНТ

1000 София, ул. "Леге" № 5, Т. 02 980 07 14, Е. emi@emi-bg.com

Изх. №ЕР-04/31.01.2019 г.

ДО

**Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

**Относно: ИСКАНЕ ЗА ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ТЪЛКУВАНЕ НА ЗАКОНА ЗА УСТРОЙСТВО НА
ТЕРИТОРИЯТА**

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На 03.01.2019 г. в извънреден брой 1/2019 г. на Държавен вестник беше публикуван Закон за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията (ЗУТ). Съгласно § 32 от Преходните и заключителните разпоредби, законът влиза в сила от 1 януари 2019 г.

С визираното изменение на ЗУТ бяха внесени няколко съществени промени, посочени по-долу, които според Института за енергиен мениджмънт създават конкретни проблеми при прилагането им. В тази връзка бих искал да Ви уведомя, че Институтът представи неколккратно в Народното събрание позицията си относно тези и други текстове, в т.ч. и писмено, и устно. За съжаление, както концептуалните, така и редакционните ни възражения не бяха приети. На заседания на Комисията по регионална политика, благоустройство и местно самоуправление, на които присъствахме, представените от нас детайли в рамките на становището ни на практика дори не бяха обсъждани – така конкретни аргументи по същество против възраженията ни не бяха огласени; а това затвърди впечатлението за формално отношение и предрешеност, при които аргументацията е без значение.

За съжаление, последиците от такъв тип отношение са не само от принципен характер, но имат и дългосрочни практически и финансови измерения, които засягат не само енергийния сектор. Липсата на адекватно законодателство, което логически би следвало да създава адекватни норми за поведение, се явява ефективна пречка за функциониране и на институциите, и на бизнеса. А приемането на изменения, които са неясни, непълни и не съответстват на реалностите, допълнително усложнява прилагането на закона. За нас случаят с последните изменения на ЗУТ е точно такъв.

На този фон, с оглед правилното и законосъобразно прилагане на изменения и допълнен закон и на основание чл. 51 ал.1 от Закона за нормативните актове се обръщам към Вас с молба Народното събрание да даде задължително тълкуване на Закона за устройство на територията по повод няколко от неговите текстове, посочени по-долу.

---

1. Относно прилагане на новия текст на чл. 140а от ЗУТ

- (1.1) Съгласно новите текстове на чл.140а, ал.1 и ал.2, възложителят или упълномощеното от него лице **може** да поиска от компетентния орган по чл.140, ал.7 ЗУТ с визата за проектиране да му бъдат предоставени и изходните данни, необходими за проектирането и за присъединяване към мрежите на техническата инфраструктура от съответните експлоатационни дружества, като опише инвестиционното си намерение.

В тази връзка моля за задължително тълкуване на текста за следното:

Правилно ли е нашето разбиране на цитирания текст, че с него се създава само една възможност за възложителя на ново строителство да поиска заедно с визата за проектиране да му бъдат предоставени изходни данни, но той не е длъжен да ги изиска от компетентния орган.

Допълнително моля да бъде пояснено дали в случай, че възложителят или упълномощено от него лице не упражняват правото си по чл. 140а, ал. 1 и ал. 2, то може ли той да се обърне директно към електроразпределително дружество за получаване на изходни данни, които да му бъдат предоставени по цени, съгласно § 3 ал. 2 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ.

- (1.2) Съгласно новата разпоредба на чл.140а, ал.8 ЗУТ, визата за проектиране е основание за сключване на договор с електроразпределителното дружество за временно електроснабдяване на строителната площадка по време на изпълнение на строителството, когато в имота не е осигурено захранване, както и на договор за присъединяване към електроразпределителната мрежа при посочените във визата условия, ако в едногодишен срок от влизането ѝ в сила възложителят внесе за съгласуване и одобряване инвестиционния проект.

В тази връзка моля за задължително тълкуване на текста за следното:

Предвид посоченото по-горе, и като се има предвид допълнението на чл.140, ал.3 от ЗУТ, следва ли визата за проектиране да се счита за задължителен елемент в процеса на инвестиционно проектиране и строителството?

Предвид разписаната възможност за сключване на договор за присъединяване въз основа на виза за проектиране, следва да се има предвид, че експлоатационните дружества трябва да бъдат уведомени своевременно за одобрения инвестиционен проект, въз основа на което одобряване могат да предоставят договор за присъединяване. В това отношение са необходими разяснения по повод практическото прилагане на този текст във връзка със серия от неясноти, които според нас този текст поражда.

На първо място, от цитирания текст става ясно, че електроразпределителното дружество е длъжно да сключи договор за присъединяване на един много ранен етап от строителния процес – при издадена виза за проектиране и при някаква (макар и неясно как придобита) увереност, че съответният възложител е внесъл за съгласуване и одобряване инвестиционния проект. Същевременно, условията за присъединяване на обект към електроразпределителната мрежа се определят въз основа на строителни книжа, издадени от компетентен орган и удостоверяващи правото на конкретен инвеститор за строителство на конкретен обект с ясно зададени параметри.

Минимално необходимите данни за определяне на условията за присъединяване са:

- ✓ Точна идентификация на имота/присъединявания обект например чрез скица или влязъл в сила Подробен устройствен план;
- ✓ Предназначение на обекта;
- ✓ Брой фази;
- ✓ Брой на бъдещи клиенти;
- ✓ Категория на осигуреност на електрозахранването;
- ✓ Необходима предоставена мощност;
- ✓ Срок за въвеждане в експлоатация на присъединявания обект и наличие на етапност при изпълнение на обекта и др.

Ето защо според нас определянето на условия за присъединяване преди конкретизиране параметрите на инвестиционния проект създава правна несигурност - още повече при наличие на произтичащата от чл.140а ал.8 забрана за последваща промяна в условията за присъединяване. Отбелязваме, че визата за проектиране има статут на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 214, т. 1 от ЗУТ и като такъв подлежи на съдебен контрол, поради което евентуалната отмяна на този административен акт безспорно ще доведе и до последваща промяна в условията за присъединяване.

На този фон за нас остава неясно откъде експлоатационното дружество ще може да се информира дали възложителят е спазил срока за внасяне на проекта, за да е сигурно, че възможността за сключване на договор не е преклудирана.

Вариант в това отношение би бил в наредба към закона да бъде разписана минимално необходимата и задължителна информация и начинът, по който същата се удостоверява, с цел осигуряването на възможност за правилното изпълнение на ангажиментите на експлоатационните дружества по текстовете на чл.140а, при гарантиране спазването на лицензионните им задължения. До приемането на такива текстове в подзаконов нормативен акт обаче намираме за нужно Народното събрание да даде задължително тълкуване с оглед правилното и ефективно прилагане на закона.

2. Относно текста на § 3, ал. 2 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ

По смисъла на § 3 ал. 2 от ДР на ЗУТ в сила от 01.01.2019 г. цените на административно-техническите услуги, които предоставят експлоатационните дружества в процеса на инвестиционното проектиране и разрешаване на строителството – предоставяне на изходни данни, необходими за проектирането и за присъединяване към мрежите на техническата инфраструктура, съгласуване на проекти, даване на становища или предписания и други, извън случаите, когато се предоставят безвъзмездно - се определят с тарифа от Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), която Тарифа следва да се обнародва в Държавен вестник и да се публикува на интернет страницата на КЕВР.

В тази връзка моля за задължително тълкуване на текста за следното:

Предвид факта, че към момента такъв подзаконов нормативен акт не е приет, както и поради липсата на изрична норма в преходни и заключителни разпоредби, която да урежда отношенията до влизането му в сила, моля Народното събрание да потвърди, че до приемане и обнародване на посочената Тарифа, цените, по които съответното експлоатационно дружество предоставя посочените услуги, са тези, които действат и са образувани по досегашния ред.

Молим също така да потвърдите, че експлоатационните дружества разполагат с възможността да се снабдяват служебно, включително – безвъзмездно и в 14-дневен срок, с необходимата им текстова, графична и друга необходима информация, включително, но не само – кадастрални карти, удостоверения и други, необходима им за правилно изпълнение на ангажиментите им по този закон.

3. Относно отмяната на т. 3 от текста на чл. 143, ал. 1 от ЗУТ съгласно § 17 от ЗИД на ЗУТ в сила от 01.01.2019 г.

Допълнителна неяснота във връзка с процеса по присъединяване към електроразпределителната мрежа за нас произтича и от отмяната на горната точка от чл. 143, ал. 1 от ЗУТ. Действащата до 01.01.2019 г. разпоредба изискваше предварителни договори с експлоатационните дружества като задължително условие за издаване на разрешения за строеж. От новата разпоредба на чл.140а също може да се достигне до извод, макар да не е изрично разписано, че занапред няма да се сключват предварителни договори с експлоатационните дружества като етап от строителния процес.

От една страна, считаме, че при отпадането на предварителният договор не са отчетени спецификите в сектор „Електроенергетика“ като например случаите на присъединяване на производители на електрическа енергия от ВЕИ и определени клиенти, при които условията за присъединяване се съгласуват и с оператора на преносната мрежа като предпоставка за сключване на договор.

В същото време по смисъла на чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката условията и редът за присъединяване на клиенти и производители на електрическа енергия към електроразпределителните мрежи се определят с наредба на КЕВР. В тази наредба към настоящия момент е разписан процес, който включва задължително сключване на предварителен договор, като част от процеса по присъединяване на обекти, които се изграждат и преустройват по реда на ЗУТ. Както се вижда от изложеното, от една страна имаме нови разпоредби в акт от по-висока степен, какъвто е законът, които изключват предварителния договор от процеса по присъединяване, но от друга страна имаме нормативен акт, който макар и от по-ниска степен, е издаден по силата на валидна законова делегация и предвижда сключването на предварителни договори за присъединяване към електроразпределителната мрежа.

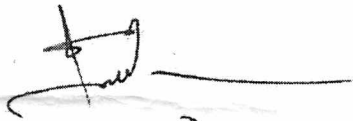
В тази връзка моля за задължително тълкуване на текста за следното:

Следва ли до влизане в сила на промените в наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката, електроразпределителните дружества да сключват предварителни договори за присъединяване към мрежата си, а в случай, че такива не следва да се сключват, в кой момент от процеса по присъединяване експлоатационното дружество ще съгласува инвестиционния проект в частта на изграждане на присъединителни съоръжения.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

Предвид огромното практическо значение на правилното разбиране и прилагане на Закона за устройство на територията, разчитаме на Вашите своевременни разпореждания с оглед даване на задължително тълкуване от страна на Народното събрание по посочените текстове.

С уважение,

СЛАВЧО НЕЙКОВ

Председател на Управителния съвет
Институт за енергиен мениджмънт